

[Bjørn Larsen.]

situation må man jo være tilfreds med chancen for at skaffe mere udenlandsk valuta hjem. Vi kan nok på dette felt klare os i konkurrencen med andre lande.

Ligeledes er det af værdi, at lovforslaget lægger vægt på, at plantematerialet ikke kommer ud for en degenerering under den videre opformering.

Som det fremgår af mine bemærkninger, er jeg ikke helt sikker på, at lovforslaget sikrer mod misbrug af forædlerrettighederne; men jeg finder, at det vil være af værdi, at et udvalg ser nærmere på tingene og får lejlighed til at høre bl. a. erhvervenes mening.

Lovforslaget om handel med frø og planter med den dér skete stramning vil jeg anbefale. Som ivrig have dyrker igennem adskillige år har man jo fået forståelse og sympati for en udstrakt kontrol på dette område.

Erik Hansen: Må jeg allerførst complimentere landbrugsministeren for lovforslaget om forædlerrettighederne. Det er den side af lovforslaget, som vender mod det internationale område, jeg gerne vil complimentere landbrugsministeren for. Jeg tror, at handelsministeren kunne drage nytte af at kontakte landbrugsministeren netop med henblik på en lidt større dristighed, når det drejer sig om patentsamarbejde på det internationale område.

Jeg vil gerne sige vedrørende lovforslaget om forædlerrettigheder, at det er naturligt, at denne lovgivning ajourføres, så man kan ratificere Pariserkonventionen vedrørende dette område. Men jeg vil også gerne sige, at det, som var tanken med loven tilbage i 1962, var jo, at den skulle sikre de hjemlige planteforædlere mulighed for at skabe en vis økonomi bag deres arbejde. Her vil jeg gerne føje til, at foruden de hjemlige planteforædlere, som jo i vid udstrækning har bag sig private organisationer, andelssammenslutninger o. lign., er det nok værd på lidt længere sigt at være opmærksom på nødvendigheden af en vis koordinering af planteforædlingen her i landet. Jeg tænker her på det grundlæggende arbejde inden for forskning, som i dag i en vis udstrækning finder sted på vore forsøgsstationer; man bør vist her være opmærksom på at gå lidt videre.

Vedrørende lovforslaget om handel med frø og planter kun dette, at jeg synes, det er en heldig nydannelse, at man udvider adgangen til at få prøvet planternes dyrkningsværdi, og at man går videre til også her at tage prydplanter med. Jeg må sige, at jeg står ganske uforstående over for hr. Bjørn Larsens bemærkning om, hvordan man skulle finde frem til, hvilke planter der var dyrkningsværdige. Det finder som bekendt sted i dag på statens forsøgsstationer, hvor man igennem afprøvning og opstilling af sortslister får en, synes jeg, meget værdifuld forbrugervejledning.

Det, der kunne stå over disse to små lovforslag, var egentlig, at her gør man et meget nødvendigt arbejde, som er grundlæggende. Der er heri — vil jeg gerne slutte med at sige — noget af det samme, der ligger i det gamle ord om, at man skal være med til at så noget, se det gro og grønnes, før man kan høste.

Diderichsen: Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg kort sige, at liberalt centrum giver principiel tilslutning.

Må jeg føje tre korte bemærkninger til. Det er vigtigt med internationalt samarbejde på dette felt. Det er også vigtigt at give planteskolerne så megen trivsel som muligt, ikke mindst for havekulturen og med henblik på fritidsbeskæftigelsen. Det er endelig naturligvis i almindelighed vigtigt med erhvervsfriheden. Og så lige den bemærkning, at det er interessant at se, at ordet „offentlig“ kan bruges i den her givne betydning. Jeg kan kun, også som sprogmand, glæde mig over, at det offentlige nu også kan omfatte en sådan i og for sig privat liberal interesse som et privat erhverv.

(Kort bemærkning).

Bjørn Larsen: Hr. Erik Hansen lader til at have misforstået mig. Jeg talte ikke om dyrkningsværdige planter; jeg talte om den besynderlige sprogbrug med, hvilke planter det var i offentlighedens interesse at udbrede.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne takke alle partiets ordførere